

SAVUNMA ÖRNEĞİ (ÜYE OLMAYANLAR İÇİN)

..... KURUMU'NA

İlgi: tarih ve sayılı savunma istem yazısına cevabımdır

.....'nde olarak görev yapmaktayım. Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası 02.03.2015 tarih 86 sayılı kararıyla siyasal iktidarın sağlık hizmetlerinin piyasalaştırılmasını, sağlık ve sosyal hizmet emekçilerinin iş güvencesinden yoksun, esnek ve kuralsız çalıştırılmasını hedefleyen "Sağlıkta Dönüşüm Programı"na karşı 13 Mart 2015 tarihinde bir günlük iş bırakma eylemi yapılmasına karar verilmiştir.

Türkiye genelinde 13 Mart 2014 tarihinde 1 günlük iş bırakma eyleminin gerçekleştirilmesi, demokratik tepkinin gösterilmesi amacı ile sendika üyesi olan yada olmayan bütün sağlık emekçilerinin iş bırakma eylemine katılmasının sağlanması için Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası tarafından çalışma yürütülmüştür. Ben de yukarıda belirttiğim gerekçelerle sağlıkta dönüşüm programının sonuçlarına karşı tepkimi ortaya koymak amacı ile sendika üyeleri ile birlikte 13 Mart 2015 tarihinde iş bırakma eylemine katıldım. Sendikanın, Türk Tabipleri Birliği ve diğer emek ve meslek örgütlerinin aldığı bu karar tüm Türkiye'de çok sayıda sağlık emekçisi tarafından desteklenmiş ve eyleme katılım sağlanmıştır.

Anayasanın 90. maddesi uyarınca temel hak ve özgürlüklerle ilgili Türkiye tarafından onaylanıp, yürürlüğe konulan uluslararası sözleşmelerin kanunlarla çelişmesi halinde bu sözleşmelere öncelik ve üstünlük tanınacağı açıkça ifade edilmiştir. Türkiye'nin onaylayarak yürürlüğe koyduğu Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 11. maddesi örgütlenme özgürlüğü hakkını düzenlemiştir. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi kapsamında Türkiye, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin yargı yetkisini kabul etmiştir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi büyük dairesinin 12 Kasım 2008 tarihli, 34503/97 başvuru nolu Demir ve Baykara – Türkiye davasında kamu çalışanlarının Avrupa İnsan hakları Sözleşmesinin 11. maddesi kapsamında toplu pazarlık (sözleşme) hakkı olduğu açıkça ifade edilmiştir. Bu davada Türkiye toplu sözleşme hakkını uygulamadığı için haksız bulunmuştur. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin 17 Temmuz 2007 tarihli 74611/01, 26876/02 ve 27628/02 başvuru nolu Satılmış ve diğerleri – Türkiye davasında, 17 Temmuz 2008 tarihli 23018/04... başvuru nolu Urcan ve diğerleri – Türkiye davasında kamu çalışanlarının haklarını alabilmek için sendikanın aldığı karar doğrultusunda iş bırakma eylemlerinin örgütlenme özgürlüğü kapsamında olduğu belirtilmiş ve bu eylem AİHS'in 11. maddesi kapsamında değerlendirilmiştir. Bu davada iş bırakan kamu çalışanlarına verilen cezalar nedeni ile Türkiye haksız bulunmuştur. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin bu kararlarından da anlaşılacağı gibi AİHS'in 11. maddesi kamu çalışanlarının toplu sözleşme ve grev hakkını koruma altına almıştır.

Bunun yanı sıra Türkiye'nin onaylayıp, yürürlüğe koyduğu uluslar arası çalışma örgütü ILO'nun 87, 98 ve 151 sayılı sözleşmeleri sendikal hakları güvence altına almıştır.

Türkiye'nin onaylayıp, yürürlüğe koyduğu bir başka sözleşme ise BM ekonomik Sosyal ve Kültürel Hakları Uluslararası Sözleşmesidir. Bu sözleşmenin 8. maddesinde kamu çalışanları dahil (polis ve

silahlı kuvvet mensupları ile ilgili kısıtlamalar hariç) herkesin toplu sözleşme ve grev hakkına sahip olduğu ifade edilmiştir.

Uluslararası hukukta hak olarak düzenlenen toplu sözleşme ve grev hakkı iç hukukumuzun da bir parçası haline gelmiştir.

5 Kasım 2003 tarihinde Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikasının aldığı karar uyarınca 1 günlük iş bırakma eylemine katılan bir hekime verilen maaş kesim cezası Ankara 9. İdare Mahkemesinin 2004/1013 E, 2004/1738 K sayılı ve 30.11.2004 tarihli kararı ile iptal edilmiştir. İptal gerekçesinde iş bırakma eylemi bir sendikal faaliyet olarak değerlendirilmiştir. Bu karar Danıştay 12. Dairesinin 2005/4499 E, 2005/3529 K sayılı ve 18.10.2005 tarihi kararı ile onanarak kesinleşmiştir.

19-20 Nisan 2011 tarihinde 2 günlük iş bırakma eylemine katıldıkları gerekçesiyle sendika yöneticileri hakkında Ağrı Valiliği tarafından verilen soruşturma yapılması izni kararı, Erzurum Bölge İdare Mahkemesi'nin 2011/236 E. 2011/265 K. ve 26.10.2011 tarihli kararı ile bozulmuş, yöneticiler hakkında soruşturma açılmasına izin verilmemiştir.

Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nun 2009/1063 E, 2013/1998 K sayılı ve 22.05.2013 tarihli kararı ile sendikal faaliyet gereği 1 veya 2 gün göreve gelmeme fiilinin disiplin cezasını gerektiren bir fiil olmadığı ve bu fiilin mazeret olarak kabulü gerektiği belirtilerek, verilen disiplin cezasının iptal edilmesi gerektiği açıkça vurgulanmıştır.

Anayasa Mahkemesi 2. Bölümün 2013/8463 başvuru nolu ve 18.09.2014 tarihli kararı ile sendikanın aldığı karar doğrultusunda 1 günlük işbırakma eylemine katılan kamu görevlisine verilen uyarma cezası Anayasaya aykırı bulunmuş ve ihlal kararı verilmiştir. AYM'nin bu kararı Resmi Gazete'nin 4 Aralık 2014 tarihli sayısında yayınlanmıştır.

Görüldüğü gibi demokratik tepkimi göstermek amacıyla 13 Mart 2015 tarihinde katıldığım iş bırakma eylemi nedeniyle başlatılan soruşturmanın durdurulması gerektiği kanaatindeyim.

Gereğini arz ederim.

...../...../ 2015

Adı Soyadı

İmza

Ek: Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası'nın kararı